

Stadium og haabe, at man her i Thinget vil tage i Betænkning, at man med en vis Varsomhed maa skride til at paatage sig det Ansvar overfor Derne, som ligger i at modsætte sig denne Foranstaltning, som der virkelig er et Ønske om fra Dernes Side.

Bærensen: Der kom et Par Udtalelser fra det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgfreds (Th. Kruse), som jeg ganske kort skal inoedegaa. Det ærede Medlem mente, at jeg havde givet en for mørk Skildring af mine Landsmands Liv paa Færøerne. Jeg tror, at den Skildring, jeg har givet, er fuldkommen sand, og det vil Enhver, som kender Forholdene, kunne bekræfte. Jeg har slet ikke skildret Forholdene for mørke eller lagt an derpaa, jeg har kun sagt, at Føringerne førte et meget ensformigt og strengt Liv. Hvad angaar, at de skulde være mindre i Stand til at modstaa Fristelsen til Nydelsen af stærke Drikke, da har jeg tilladt mig at anføre, hvorfra disse Forhold hidrøre, og jeg skal bede om, at man vil lægge Mærke til, at de samme Forhold, som finde Sted paa Færøerne, ogsaa finde Sted i Norge i meget høi Grad, og at man der har søgt at tage meget energiske Forholdsregler mod denne Lidselighehed til Brændevin. Jeg vil langtfra have dette forstaaet saaledes, at Føringerne i det Hele ere forfaldne til Brændevin; jeg har kun villet fremhæve, at det netop er de Bygdelag, hvori disse Smaaahandler ere oprettede, som ere bleven fordervede eller staa i Begreb med at blive det. Med Hensyn til det ærede Medlems Indvending mod den sidste Passus i § 1 skal jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der staa: „I Bygderne, hvor der ikke forefindes Brændevinshandel, kan saadan Bevilling, naar Forstanderskabet erklærer sig imod samme, ikkun meddeles af Justitsministeriet.“ Amtmanden er altsaa her ikke istand til at meddele nogenjomhelst Bevilling, naar Forstanderskabet erklærer sig derimod; det er fuldstændigt umuligt. Det er kun Justitsministeriet, der i saadanne Tilfælde meddeler Bevillingen, og jeg tror ikke, at der vil være nogen Fare for, at Justitsministeriet vil paatage sig det Ansvar, at give en saadan Bevilling mod en udtrykkelig Erklæring fra Forstanderskabet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Th. Kruse: Jeg vil foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom, gik man til Afstemning, hvorved

Kruses Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer vedtoges med 44 Stemmer mod 17.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var

„Anden Behandling af: Forslag til Lov om Bemyndigelse for Finansministeren til at understøtte Anlægget af Jellesøfukkerkogerier m. m. og Oprettelsen af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix:

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 559 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 55—62).

Der var til denne Behandling ikke stillet andre Ændringsforslag end de i Betænkningen opførte. Ændringsforslagene, Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Th. Nielsen): Inden jeg begrunder de Ændringer, der ere stillede dels af Udvalget og dels af et Mindretal, skal jeg tillade mig at forudsikke et Par almindelige Bemærkninger. Den Bildfarelse er ikke saa ualmindelig, at man mener, at det er Planterne, til hvem Laanet skal gives, at det er dem, som Laanet kommer tilgode, og at det vil gaa med dette Laan, som med de øvrige, der ere komne til Vestindien, at vi komme til at miste en god Del deraf. (En Stemme: Ja!) Jeg hører et andet Medlem sige ja; han er altsaa med i Bildfarelsen, thi det er ikke til Planterne, at Laanet skal gives. Naar man gennemlæser baade Lovforslaget og Betænkningen, vil det være klart, at det ikke er Planterne, der er Tale om at yde dette Laan. Endelig maa jeg gjøre opmærksom paa, at Stillingen er en saadanovre paa Vestindien, at dersom der Intet sker, gaa Derne upaatvirelig til Grunde. Derom synes Alle at være enige (Modsigelse). Ja, man siger, at de gjøre det alligevel, det er muligt, det vide vi ikke; det er muligt, at det ærede Medlem her bagved kan vide det, jeg veed det ikke, men i alt Fald er det utvivlsomt, at det vil ske, dersom der ikke sker nogen Foranstaltning derimod, og med det Samme vil dermed ubetinget gaa tabt for den danske Statskasse 1,500,000 Kr. for ikke at tale om, at selve Den, dens Embedsmænd og mange flere, ville komme til at ligge Moderlandet til Byrde. Endelig har man sagt, at selv om Foretagendet lykkes, er det ikke til videre